

Törmäys armoon

Ap.t. 9:1-22

1. Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia kohtaan. Hän meni ylipapin luo

2. ja pyysi tältä kirjeitä Damaskoksen synagogille sitä varten, että jos hän löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, hän saisi tuoda heidät sidottuina Jerusalemiin.

3. Kun hän oli matkalla ja lähestyi Damaskosta, taivaasta leimahti yhtäkkiä valo hänen ympärilleen.

4. Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

5. Hän kysyi: "Herra, kuka olet?" Ääni vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

6. Nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun on tehtävä."

7. Miehet, jotka tekivät matkaa hänen kanssaan, seisoivat sanattomina. He kyllä kuulivat äänen mutta eivät nähneet ketään.

8. Saulus nousi maasta, mutta kun hän avasi silmänsä, hän ei nähnyt mitään. Kädestä taluttaen hänet vietiin Damaskokseen.

9. Kolmeen päivään hän ei nähnyt mitään, ei syönyt eikä juonut.

10. Damaskoksessa oli opetuslapsi nimeltään Ananias. Herra sanoi hänelle näyssä: "Ananias!" Tämä vastasi: "Tässä olen, Herra."

11. Herra sanoi: "Nouse ja mene kadulle, jota kutsutaan Suoraksikaduksi, ja kysy Juudaksen talosta Saulus-nimistä tarsolais-ta. Hän on rukoilemassa

12. ja on nähnyt näyssä Ananias-nimisen miehen tulevan sisään ja panevan kätensä hänen päälleen, että hän saisi näkönsä takaisin."

13. Ananias vastasi: "Herra, olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa.

14. Täälläkin hänellä on ylipapeilta saatu valtuus vangita kaikki, jotka huutavat avuksi sinun nimeäsi."

15. Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene, sillä hän on minun valittu aseeni viemään minun nimeäni pakanakansojen ja kuninkaiden ja Israelin lasten eteen.

16. Minä osoitan hänelle, kuinka paljon hän joutuu kärsimään minun nimeni tähden."

17. Niin Ananias lähti. Hän meni sisälle taloon, pani molemmat kätensä Sauluksen päälle ja sanoi: "Saul, veljeni! Herra lähetti minut - Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota kuljit. Hän lähetti minut, jotta saisit näkösi takaisin ja täytyisit Pyhällä Hengellä."

18. Ja heti oli kuin suomut olisivat pudonneet Sauluksen silmistä, ja hän sai näkönsä. Hän nousi jalkeille, ja hänet kastettiin.

19. Saatuaan ruokaa hän vahvistui. Saulus oli opetuslasten keskuudessa Damaskoksessa muutamia päiviä.

20. Heti hän alkoi saarnata synagogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika.

21. Kaikki kuulijat hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö juuri tämä tuhonnut Jerusalemissa niitä, jotka huutavat avuksi tätä nimeä? Eikö hän ole tullut tännekin viedäkseen heidät vangittuina ylipappien käsiin?"

22. Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskoksessa asuvat juutalaiset ymmälleen näyttäessään toteen, että Jeesus on Kristus.

Muutoksen kaipuu

Kaipaatko sinä muutosta elämääsi? Jos niin, millaista muutosta? Oletko yrittänyt jossain elämäsi vaiheessa muuttua paremmaksi? Kuinka hyvin olet siinä onnistunut?

Suuri osa ihmisistä etsii muutosta elämäänsä. Sillä he tarkoittavat tietenkin muutosta parempaan. Muutos kaipuu kertoo sen, että nyt jossain suhteessa asiat ovat pielessä. Muutosta voidaan etsiä olosuhteiden ja ympäristön muutoksella, mutta monet ovat havainneet sellaisen muutoksen tapahduttuakin, että mitään lopullista ja varsi-

naista muutosta elämään ei tullutkaan. Siksi moni lähteekin tavoittelemaan muutosta omassa sisimmässään. Tietoisuus omista virheistä ja synneistä voi ajaa yritykseen itsensä moraaliseen parantamiseen. Siinä avuksi etsitään usein itsensä kehittämiskirjallisuutta ja erinäisiä uususkonnollisia tekniikoita. Niillä saatu hetkittäinen muutos voi antaa pontta entistä kokosydämissiin yrityksiin, mutta pitkässä juoksussa monet väsyvät ja saattavat törmätä siihen kauhistuttavaan totuuteen, että sisäinen turmelus ja muuttumattomuus osoittautuikin paljon pahemmaksi, kuin olisi uskonut.

Törmäys armoon

Saulin (Sauluksen) muuttuminen Paavaliksi on Raamatun ehkä dramaattisin muutokseksi varsinkin kun se tapahtui ällistyttävällä nopeudella vain kolmessa päivässä ja kaiken lisäksi tavalla, jossa Saul itse ei tietoisesti etsinyt itselleen muutosta vaan kuvittelussa Jumalaa palvelevassa kiivaudessa etsi juutalaisuuden parasta kitkemällä siitä "kristinuskon tuomaa rikkaruohoa".

Paavali itse kuvaa tätä muutosta useassa kirjeessään. Yksi niistä löytyy 1. Timoteuksen kirjeen 1. luvussa:

*Minä kiitän Herraamme Kristusta Jeesusta, joka on antanut minulle voimaa. Kiitän häntä siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa, minut, entisen pilkkaajan, vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minut armahdettiin, koska epäuskossani en tiennyt, mitä tein. Meidän Herraamme armo on ollut ylenpalttinen vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Tämä sana on varma ja täysin vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin. Mutta minut **armahdettiin**, jotta Kristus Jeesus minussa ennen muita osoittaisi kaiken kärsivällisyytensä, esikuvaksi niille, jotka vastedes uskovat häneen ja saavat iankaikkisen elämän. Ikuisuuksien Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle ja ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen. (1. Tim. 1:12-17)*

Sana "armahdettiin" on alkukielessä hetkellistä tapahtumaa kuvaavassa *aoristi* muodossa ja sen passiivissa, joka kuvaa sitä, että hän oli Jumalan armahtavan työn kohteena. Eli kun yllättäen törmäsi Jeesukseen Damaskon tiellä, hän törmäsi Jumalan armoon.

Sauluksessa tapahtunut muutos ei perustunut vähääkään hänen yrityksiinsä tulla paremmaksi, koska hän ei kaivannut muutosta kuvitellessaan olevansa jo parempi kuin kukaan muu uskonnollista juutalaisista. Muutoksen sai aikaan kokonaan Jeesus, johon hän törmäsi, kun tämä antoi hänelle synnit anteeksi ja Pyhän Hengen lahjaksi. Ensiksi hän joutui pimeyden keskellä näkemään oman syntisyytensä ja sitten sai pelastuksen armon lahjana. Vaikka hänen kohdallaan muutos oli äärimmäisen raju, pohjimmiltaan jokainen uskoon tullut on kulkenut vähemmän dramaattisessa muodossa sama tie kuin hänenkin. Muutos on Jumala työ.

Kulttuurirajat ylittävä lähetystyö

Apostolien teot siirtyy nyt kuvaamaan järjestelmällisesti, miten evankeliumi alkoi leviää yli kieli-, kulttuuri- ja kansallisuusrajojen kohti lopullista tavoitettaan "aina maan ääriin asti". Sananjulistus Jerusalemissa ja Juudeassa oli tapahtunut juutalaisen kulttuurin sisällä. Samariassa jouduttiin ylittämään jo muuri, jonka muodosti asenne: "Juutalaisella ei ole mitään tekemistä samarialaisen kanssa." Jumala tarvitsi sopivan työntekijän evankeliumin siirtämiseen kokonaan uuteen kieli- ja kulttuuriympä-

ristöön, jossa ei entuudestaan tunnettu Vanhaa testamenttia. Sellaiseksi hän oli valinnut Saulin jo ennen hänen syntymäänsä.

Juutalainen ja kreikkalainen kulttuuri

Juutalaisen eli heprealaisen kulttuurin ihanne oli moraali, vanhurskaus ja uskonnollisuus, joka perustui lakiin. Saulin, myöhemmin Paavaliksi kutsutun, tehtäväksi Herra oli antanut siirtää evankeliumi Kristuksesta tältä heprealaiselta maaperältä hellenistiselle eli kreikkalaiselle maaperälle. Sen ihanteet olivat kulttuuri, ihmiselämän vapaus, luonnollisten voimien täydellisyys ja yksilöllisyyden esteetön toteuttaminen.

Juutalainen ja kreikkalainen eivät oikein ja raamatullisesti ymmärrettyinä ole toistensa vastakohtia. Silti tänäkin päivänä näemme niiden muodostaman jännitteen oman suomalaisen kulttuurimme sisällä. Toisaalta vaaditaan lain ja oikeuden pysymistä voimassa ja toisaalta vaaditaan vapautta, joka ylittäisi jopa lain vaatimukset. Juutalainenkin yhteiskunta oli hellenistisen vaikutuksen alainen, niin että saddukealaisuus oli pitkälti hellenististä ja farisealaisuus enimmäkseen heprealaista luonteeltaan.

Tarsolainen Saul

Saul oli syntynyt Tarsoksessa, nykyisessä etelä-Turkissa sijaitsevassa kreikkalaisen kulttuurin läpätunkemassa yliopistokaupungissa. Hänen molemmat vanhempansa olivat syntyperäisiä juutalaisia. Saulin ollessa noin neljätoistavuotias vanhemmat lähettivät pojan Jerusalemiin opiskelemaan Gamalielin johdolla. He eivät halunneet pojan jäävän kreikkalais-hellenistisen vaikutuksen alaiseksi. Mutta se ei enää kyennyt pyyhkimään pois hänen hellenismistä lapsuudessaan saamia voimakkaita vaikutteita.

Saulissa yhdistyivät vastakkaiset voimat. Hän oli synnynnäinen heprealainen, fariseus, mutta samalla myös hellenisti. Kun siis Pyhä Henki valitsi hänet viemään ristin evankeliumin ja ylösnousemussanomien heprealaisen ja hellenistisen kulttuurin välisen muurin yli, valinta ei ollut mielivaltaisen.

Kiinniotettu mies (1)

Tapasimme Saulin viimeksi seuraamasta Stefanoksen kivittämistä, josta hänellä oli myös vastuu. Hän oli hyväksymässä (8:1) Stefanoksen kuolemantuomion. Se paljastaa, että hän oli Sanhedrinin, juutalaisten neuvoston, jäsen. Nyt hänestä sanotaan: "*Saul uhkui yhä vihaa ja murhanhimoa Herran opetuslapsia kohtaan.*" (1)

Pieni sana *yhä* on merkityksellinen. Se viittaa asenteen jatkuvuuteen huolimatta jostakin muusta. Kun Jeesus hänet kohdatessaan sanoi: "*Miksi vainoat minua?*" (22:7) ja "*Paha sinun on potkia pistintä vastaan,*" (26:14) hän viittasi samaan. Kristittyjä vainotessaan Saul ei taistellut ainoastaan itseään voimakkaampaa ulkoa tulevaa Herran työtä ja valintaa vastaan, vaan myös omaa sisintä vakaumustaan vastaan. Mutta juuri siinä olikin hänen murhanhimensä vaikutin. Hän suuntasi kaiken toimintatartarmonsa ulos voidakseen tukahduttaa sisimmässään asuvan epäilyksen.

Sisäinen ristiriita (1,2)

Epäilykseen vaikutti useita syitä. Saul oli kuullut Stefanoksen puolustuspuheen, jonka tuomio kohdistui nimenomaan saddukealaisuuteen. Mutta sitä Saulkin sydämessään inhosi. Stefanos ei hyökännyt farisealaisuutta vastaan, vaikka sen itseriittoinen,

kerskaileva ja toisia halveksiva asenne ansaitsikin tuomion. Farisealaisuuden ydintä oli kuitenkin tarrautuminen hengelliseen todellisuuteen ja taistelu materialismia ja järkeisuskoa vastaan. Saulin myötätunnon fariseuksena olisi pitänyt olla Stefanoksen puolella. Siitä huolimatta hän oli antanut juutalaisuuden ja Jumalan nimen tähden äänensä Stefanoksen kuolemantuomion puolesta. Saul oli ”murhamies”, sillä todistajan tehtävään kuului myös heittää ensimmäinen kivi. Niin tehdessään hän kuvitteli palvelevansa Jumalaa. Sen jälkeen hän oli aktiivisesti toiminut kristittyjen vangitsijana ja kiduttajana saadakseen heidät luopumaan ”harhastaan”. Nyt fariseus Saul oli saanut valtuudet kristittyjen vangitsemiseen myös Damaskossa noilta inhoamiltaan saddukealaisilta ylipapeilta.

Satutettu omatunto

Epäilyä Saulin sydämeen oli kylvänyt myös se tapa, jolla Stefanos kuoli. Sanat: *”Herra, älä vaadi heitä tilille tästä synnistä,” (7:60)* osuivat Saulin omaantuntoon. Saul yritti tukahduttaa sisimpänsä äänen äärimmäisellä toimitelaisuudella ja kristittyjä vainoamalla. Herra tarttui tähän sisäisessä sekasorrossa olevaan ja murhanhimmasta palavaan Sauliin.

Kiinniottaja (3–6)

Jeesus ilmestyi lopullisessa kirkastetussa ylösnousemusruumiissaan Saulille. Hänen kirkkautensa oli keskipäivän aurinkoa suunnattomasti suurempi. Hän puhui Saulille hepreaksi: *”Saul, Saul, miksi vainoat minua?”* Hämmästynyt ja pelästynyt Saul vastasi: *”Herra, kuka sinä olet?”* Ääni vastasi: *”Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.”*

Silloin Saulin tietoisuuteen tunkeutui hämärästi, että Kristus ja seurakunta olivat yksi. On kuin Jeesus olisi sanonut: *”Ne miehet ja naiset, joita olet heittänyt vankilaan, ovat kärsineet. Mutta eivät vain he, vaan minä olen kärsinyt heidän kärsimyksessään. Minä tunsin kivun joka kerta, kun kivi osui Stefanokseen. Olen yläpuolellasi taivaassa. Sinä et voi tehdä tyhjäksi minun työtäni. Et taistele ihmisten erehtynyttä fanaattisuutta vastaan, vaan läpi ihmisen historian etenevää Jumalan marssijoukkoa vastaan.”*

Kun ihminen herää synnin tuntoon, hän ei tajua ainoastaan rikkoneensa Jumalan kymmentä käskyä vastaan vaan taistelleensa kaiken aikaa hänen tähtensä ristillä kuollutta ja ylösnoussutta Herraa Jeesusta vastaan. Hän ei ehkä tajua sitä, mutta synnissä ihminen kulkee aina Herrasta pois päin ja vastustaa Hänen kutsuaan pelastukseen, taistelee Jumalaa vastaan.

Kuka Herra on?

Saulin kysymyksessä *”Herra, kuka sinä olet?” (5)* sanan *Herra* käyttö osoittaa, että kirkkauden ilmestyminen ja Jeesuksen puhe taivuttivat välittömästi hänen harjaantuneen mielensä tunnustamaan Jeesuksen vallan ja kuninkuuden. Ennakkoluulot kaatuivat ja vihamielisyys väistyi. Sana Jeesus oli merkinnyt Saulille kuollutta, halveksittavaa ja vihattavaa nasaretilaista. Mutta nyt hän kuuli sanat *”Minä olen Jeesus”*. (5) Ne osoittivat, että hänen kuolleeksi kuvittelemansa Jeesus olikin elävä. Hänen halveksimansa olikin taivaallisen kunnian keskuksessa. Hänen vihaamansa puhuikin hänelle sanomattoman rakkauden sanoja. Ei ole ihme, ettei Saul enää koskaan katsellut taakseen.

Herätykseen tullut ihminen havahtuu näkemään Jumalan kirkkauden, joka näkyy Jeesuksen elämässä ja Hänen ristin kuolemassaan. Parannuksessa hän nostaa käntensä antautumisen merkiksi, tunnustaa oman pimeytensä ja Jumalan ehdottoman vallan.

Mestarin työtapa (6)

Herra käski sitten Saulia tekemään yhden, mitä yksinkertaisimman asian: "*Nouse ja mene kaupunkiin. Siellä saat kuulla, mitä sinun on tehtävä.*" (6)

Tällainen on aina Mestarin työtapa. Oliko kysymys helposta asiasta? Ei totisesti, vaan ankarasta ja syvästi nöyryyttävästä asiasta. Saulia odotettiin Damaskokseen. Seurakunnan vastustajat odottivat häntä johtajakseen. Herran omat odottivat vaarallisen vihollisen tuloa. Mutta Herra käski hänen mennä kaupunkiin ja odottaa.

Jokaiselle parannuksen tekijälle kaikkein vaikein asia on nöyrytyä tunnustamaan oma syntinsä, johon hän itse on täysin syypää. Oman häpeänsä näkeminen ja tunnustaminen on kuitenkin tie totuuteen ja sitä kautta anomaan armoa Herralta.

Tilinpäätös (8–9)

Kaupunkiin talutettiin mies, jonka piti marssia sinne virallisesti valtuutettuna lopettamaan nasaretilainen harhaoppi. Kolme vuorokautta jatkui sokeus eikä hän syönyt eikä juonut mitään. Mitä tapahtui hänen sydämessään? Filippiäiskirjeessä hän itse kertoo: "*Kaiken, mikä oli minulle voittoa, olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi*" (Fil. 3:7).

Hän teki tilinpäätöstä elämästään. Heprealainen syntyperä oli tappiota, koska hän oli syntynyt Kristukseen. Ympärileikkaus ja kaikkien menojen noudattaminen oli tappiota, koska hän oli päässyt Kristuksen elämästä osalliseksi. Tunti tunnilta pimeyden keskellä kasvoi tietoisuus Kristuksessa olevasta suunnattomasta voitosta.

Kristus elää minussa

Tapahtumaa kuvaa Galatalaiskirjeen sana: "*Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu*" – minua rajoittanut heprealainen lain noudattamiseni lyötiin puulle – "*en enää elä itse*" – minussa asuva hellenismi, kulttuuri ja itsekeskeisyys on saanut kuolinkun – "*vaan Kristus elää minussa*". (Gal. 2:19–20) Sitä on kristinusko. Näin muovattiin Saul viemään evankeliumi heprealaisesta ympäristöstä hellenistiseen.

Ananias (10)

Tiedämme Ananiaasta vain sen, mitä Apostolien teot hänestä kertoo. Epäilemättä se, mitä hän teki Saulille, jätti pysyvän vaikutuksen Paavalin kirjoituksiin ja lähetystyöhön. Mutta itse tämä Jumalan käyttämä mies jää muuten tuntemattomaksi. Hänestä todetaan vain, että hän oli tavallinen opetuslapsi, jolla ei ollut mitään virallista asemaa. Hän ei ollut apostoli. Olemme jo aiemmin nähneet, miten riippumattomana apostoleista Pyhä Henki toimi.

Herran lähettämä mies

Myöhemmin Paavali kuvasi Ananiasta "*hurskaaksi ja lakia noudattavaksi mieheksi, jota kaikki kaupungin juutalaiset pitivät arvossa.*" (22:12) Tämä ei kerro hänestä kristittyinä mitään vain sen, että hän oli heprealais-juutalainen taustaltaan. Herra lähetti hellenististä vaikutusta saaneen Saulin luo nimenomaan heprealaistaustaisen

Ananiaan. Ananiaan tehtävä oli johtaa hänet elämän täyteyteen ja antamaan hänelle tehtävän viedä evankeliumi hellenistisiin kaupunkeihin. Tällä oli suuri merkitys sekä Paavalin teologiaan että hänen lähetysnäkyynsä.

Jeesuksen ja Ananiaan suhde (10–12)

"Herra puhutteli häntä näyssä: 'Ananias!' 'Tässä olen, Herra', hän vastasi. Herra sanoi: 'Mene Suorallekadulle ja kysy Juudaksen talosta Saulia, jota kutsutaan Tarsolaiseksi. Hän rukoilee, ja näyssä hän on nähnyt, että Ananias-niminen mies tulee sisään ja panee kätensä hänen päälleen, jotta hän saisi näkönsä takaisin'." (10–12)

Jeesus puhutteli Ananiasta nimeltä näyssä. Hänen vastauksensa oli nopea ja välitön: *"Tässä olen Herra."* Jeesus antoi hänelle tehtävän mennä Saulin luo, kuunteli kärsivällisesti hänen vastaväitteensä ja kehotti häntä kuuliaisuuteen. Näemme, miten ensimmäisille kristityille ylikuonnollinen oli aivan luonnollista. Luukas kirjoittaa tapahtumasta ilman mitään selityksiä tai puolustuksia. Ei ollut mitenkään yllättävää, että tämä mies kuuli Herran äänen ja että heidän välillään tapahtui suora ja välitön keskustelu. Jeesus oli noussut kuolleista ja eli. Siksi oli mitä luonnollisinta kuulla hänen puhuvan. Ananias oli heti valmis vastaamaan, kun Herra puhui hänelle. Mikä ihmeellinen kuva lempeästä, suorasta ja välittömästä läheisyydestä Kristuksen ja hänen omansa välillä!

Jeesus on antanut omilleen tehtävän johtaa ihmisiä pelastuksen osallisuuteen. Jeesus itse kyllä pelastuksen suorittaa, mutta hänen omiensa tehtävä on evankeliumin sanalla opastaa ihmisiä Herran luokse, niin että he ymmärtäisivät huutaa Herraa avuksi ja saadakseen kasteen.

Tarsolainen ja pyhät (13–14)

Puhuessaan Ananiaalle Jeesus nimitti Saulia tarsolaiseksi. Nimi Tarsos, hellenistinen keskus, puhui Ananiakselle arvomaailmasta, jota vastaan hän koko sydämensä oli sodassa. Lisäksi hän tiesi erittäin hyvin, millä asialla Saul Damaskoksessa oli. Siksi hänen vastaväitteensä Jeesukselle olivat aivan ymmärrettäviä: *"Herra, minä olen monilta kuullut, kuinka paljon paha se mies on Jerusalemissa tehnyt sinun pyhillesi. Tännekin hän on tullut ylipappien valtuuttamana vangitsemaan kaikki, jotka huutavat avuksi sinun nimeäsi." (13–14)*

Vastaväitteensä sisällä Ananias määritteli myös sanan *pyhä*, jota Paavali kirjeissään erittäin paljon käyttää uskovista. Pyhiä ovat ne, jotka huutavat avukseen Jeesuksen nimeä.

Herran lähettämä (15–16)

Jeesus jakoi Ananiakselle Saulista koskevan sydämensä salaisuuden: *"Minä olen valinnut hänet aseekseni, tunnustamaan nimeäni maailman kansojen ja kuninkaiden ja myös Israelin kansan edessä." (15)*

Näin Ananias lähetettiin. Herra lähettää aina omansa viemään evankeliumia siten, että hän kertoo heille, millainen on hänen sydämensä ja asenteensa noihin ihmisiin. Herran rakkaus ja Herran valinta vie evankeliumin eteenpäin.

Ananias ja Saul (17–19)

Ananias meni kaupungin pääkadun varrella sijainneeseen Juudaksen taloon. Sinne Saulia oli odotettu ylipappien lähettiläänä, mutta siellä vallitsi nyt suuri hämmennys tapahtumien yllättävän käänteiden vuoksi.

Kun Ananias saapui, hän pani kätensä Saulin pään päälle ja sanoi: *"Saul, veljeni!"* Näin hän osoitti, millainen uusi suhde heidän välilleen oli syntynyt. Sitten hän jatkoi: *"Herra on lähettänyt minut – Jeesus, joka ilmestyi sinulle, kun olit matkalla tänne. Hän lähetti minut, jotta saisit näkösi takaisin ja täytyisit Pyhästä Hengestä."* (17)

Välittömästi Saul sai näkönsä takaisin ja Pyhän Hengen koko täyteydessään.

Hengestä ja vedestä

Herra käytti yksinkertaista opetuslastaan. Kuuliaisena Herran käskylle ja veljellisellä rakkaudella hän lähestyi Saulia ja pani kätensä hänen päänsä päälle. Saul sai välittömästi Pyhän Hengen. Heti sen jälkeen Ananias kehotti Pyhän Hengen saanutta Saulia huutamaan avukseen Jeesuksen nimeä ja ottamaan vitkastelematta kasteen, jossa hänen syntinsä pestiin pois. (22:16) Näin Saul syntyi uudesti vedestä ja Hengestä Kristus-yhteyteen ja hänen ruumiinsa jäseneksi.

Saul synagogissa (19–22)

Kesti ainakin kaksi vuotta Saulin pelastumisesta siihen, kun hän aloitti julistustoimintansa Damaskoksen synagogissa. Väliajan hän vietti Galatalaiskirjeen (1:17) mukaan Arabiassa (nimi viittasi tuolloin nykyiseen Siinain niemimaahan) julkisuuden valokiilan ulkopuolella syventyen Herran tuntemisessa ja epäilemättä myös todistaen Herrastaan. Siinain vuoren tuntumassa hän sai kaikessa rauhassa reivata oman Raamatun tuntemisensa uuteen uskoon. Nyt hän palasi takaisin Damaskokseen ja sen synagogiin, ei vainoajana vaan julistajana. Hänen sanomansa sisältö oli Jeesus. Jeesus on Jumalan Poika. Hän julisti persoonaa, joka on todellinen ihminen ja todellinen Jumala.

Vaikka jokainen uskoon tullut saa heti alusta alkaen todistaa Herran ihmeellisestä armosta, saattaa viedä aikaa, ennen kuin pääsemme syvemmin Raamatun sanasta ymmärtämään, kuinka suuresta ihmeestä olemme uskoon tullessamme päässeet osallisiksi.

Rakkauden vallankumous

Ennen Saul oli rehellisenä vakaumukselleen vainonnut niitä, jotka olivat erilaisia kuin hän. Nyt hän edelleen rehellisenä seisojaksi synagogissa, mutta hänellä ei ollut enää ajatustakaan vainota eri tavoin uskovia. Hän julisti juutalaisille Kristusta, pyrki saamaan heidät vakuuttuneeksi, esitti heille perusteensa, mutta ei vainonnut. Hänessä oli tapahtunut Pyhän Hengen vaikuttama rakkauden vallankumous.

Kristus hallitsee läheltä

Jaksomme osoittaa, miten elävä Kristus käsittelee välittömästi omiaan, vie päämääräänsä eteenpäin omiensa kautta ja laajentaa työtään maailmassa liittämällä uusia ihmisiä itseensä. Elävä ylösnoussut Herra ilmestyi näyssä Ananiakselle ja sitten Saulille ja vei heidät yhteen.

Elävä Kristus tekee työtään myös tänään. Miten usein sijoitammekaan hänet ajatuk-
sissamme jonnekin kauas. Mutta hän on henkilö, joka hallitsee. Hän tietää, kuka on
oikea ihminen oikeaan paikkaan. Hän antaa oikeat sanat oikealle ihmiselle. Hänen
työtään emme saa mahtumaan mihinkään kaavoihin. "Tuuli puhaltaa, missä tahtoo."
Emme voi pakottaa Pyhää Henkeä mihinkään erityisen toimintalinjaan. Pyhän Hen-
gen täyteen jakajaksi valittiin tavallinen opetuslapsi, ei apostolia eikä diakonia.

Pyhä Henki teroittaa talonpoikaisjärjen (19)

Mikä oli ensimmäinen asia, jonka Saul teki sen jälkeen, kun hän oli saanut Pyhän
Hengen täyteydessään? "Hän nautti ruokaa." Hän paastosi siihen asti, kun sai Hen-
gen. Sitten hän alkoi ensi töikseen syödä. Älkäämme kuvitelko, että Hengen täyteen
tuntomerkki olisi ruumiillisten tarpeiden vähättely. Hän söi ateriansa, ja näin Py-
hän Hengen täyteen ja aterian vahvistamana lähti Arabiaan. Pyhä Henki terävöit-
tää ihmisen "talonpoikaisjärjen".

Ei'ichi Itoon todistus

Asuin Nagoyassa, yhdessä Japanin suurimmista kaupungeista. Kävelin keskustan korkeiden
rakennusten reunustamia katuja. Kulkiessani kahden kerrostalon väliin jääneen verrattain
kookkaan japanilaistyyppisen asuinrakennuksen ohi kuulin sisältä laulun ääntä. Jokin laulus-
sa veti minua puoleensa. Koska olin juuri sillä hetkellä epä tietoinen siitä, miten viettäisin ai-
kani, ajattelin, että katsotaanpas, mitä tuolla mahtaa tapahtuu ja astuin ovesta sisään.

Meneillään oli kristillinen evankelioimiskokous. En ollut milloinkaan käynyt kristillisessä
kirkossa, en kuullut ainoatakaan saarnaa enkä virttä puhumattakaan siitä, että olisin nähnyt
Raamattua. En siis ymmärtänyt, mistä oli kyse, mutta uteliaisuuttani luikahdin takimmaiselle
penkille ja jäin istumaan ja seuraamaan tapahtumien kulkua. Jos olisin tiennyt, että kysymys
oli kristillisestä tilaisuudesta, en todennäköisesti olisi sinne mennyt, sillä pienestä pitäen oli
kuullut, että "jaso" (kristinuskon haukkumanimi) oli huono, ulkomaalaisten uskonto, joka ei
kuulu japanilaisille.

Koolla oli 40-50 ihmistä. Katsellessani heidän kasvojaan silmiini pisti heti, miten valoisa ja
rauhallinen ilme heillä oli. Omat kasvoni olivat synkät. Niistä kuvastivat tyytymättömyys,
levottomuus ja katkeruus, jotka täyttivät olemukseni. Työpaikallanikin minua moitittiin
usein synkyydestä, ainaisesta valittelusta ja vastenmielisestä asenteestani kaikkeen. Itsekin
tiesin, että minulla oli tyytymättömät kasvot, jotka kuvastivat sydämeni ja synnin pimeyttä.
Siksi hämmästyin ihmisiä, jotka lauloivat puhdas, valoisa ja onnellinen ilme kasvoillaan.

Suljin silmäni ja kuuntelin heidän lauluaan. En ymmärtänyt laulujen runokieltä enkä niiden
sisältöä. Ihmettelin vain laulajien kasvojen puhtautta. Olinhan kuullut vain työpaikkani rivo-
ja iskelmiä. Kaunis laulu rauhoitti mieltäni ja minusta tuntui, kuin se olisi puhdistanut likais-
ta sydäntäni. Minun tuli hyvä olo. Liikutuin syvästi.

Laulun loputtua kokouksen juontaja alkoi rukoilla. En ollut kuullut sellaista rukousta mil-
loinkaan aiemmin. Se erosi suuresti niistä rukouksista, joita japanilaiset rukoilevat buddha-
lais- ja shinto -temppeleissä. Rukoilija aivan kuin keskusteli jonkun läsnä olevan kanssa.
Sen jälkeen hän ilmoitti, että illan puhe tulisi käsittelemään Jumalan armoa, ja esitteli puhu-
jan.

Minun viisitoistavuotiaan silmissäni puhuja näytti isoisäni ikätoverilta. Kaiken lisäksi hän
oli länsimaalainen. En ollut koskaan aikaisemmin kuullut ulkomaalaisen puhuvan. Hän oli

Kinjoo -oppilaitoksen perustaja tohtori E.H. McAlpine. Hän oli hyvin pitkä mies. Hämmästyin, että joku ulkomaalainen osasi puhua kieltämme ja aloin kuunnella tarkkaavaisesti.

- Hyvää iltaa, olen iloinen, kun olette kokoontuneet tänne. Tänä iltana puhun teille Jeesuksesta Kristuksesta.

Kuulin ensi kertaa elämässäni nimen Jeesus Kristus. En tiennyt, että sen nimistä henkilöä oli koskaan ollut olemassakaan.

- Jeesus Kristus syntyi 2000 vuotta sitten tähän maailmaan. Mutta minkä tähden hän tuli? Kuulkaamme se hänen omasta sanastaan. Eläessään maan päällä hän sanoi itsestään näin: 'Minä olen maailman valkeus. Joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus'. (Joh. 8:11)

En ymmärtänyt sanojen sisältöä, mutta sitten hän jatkoi:

- Jeesus Kristus tuli valoksi tähän maailmaan. Hän tuli tuomaan maailman kaikkia ihmisiä varten valon, sydämiä valaisevan todellisen valkeuden. Vaikka ihminen nyt eläisi kuinka synkässä pimeydessä tahansa, ottamalla Jeesuksen vastaan sydämeensä ja Jeesuksen rakkauten voimasta uskomalla Jumalan armoon hän voi päästä elämään valossa ja pelastua valon lapseksi. Jeesus ei tullut kutsumaan ja pelastamaan tämän maailman mahtavia ja erinomaisia ihmisiä, vaan syntiensä tähden pimeydessä kärsiviä, huonoja. Hän tuli pelastamaan heidät synnin pimeydestä Jumalan valkeuden lapsiksi, pahan vallasta uusiksi ihmisiksi. Sitä varten Jeesus tuli.

Sanat koskettivat minua syvästi. Tiesin nimittäin olevani pimeyden lapsi. Köyhyyden kuopassa ja toivottomana koin olevani kelvoton ihminen. Elin päivät päästään kiroten yhteiskuntaa, ihmisiä ja jopa vanhempianikin. En piitannut työnteosta enkä koulunkäynnistä. Olin kulkemassa synnin tietä yhä synkempään pimeyteen. En uskonut, että mikään tai kukaan voisi minua auttaa. Mutta Jeesus olikin tullut muuttamaan uudeksi juuri minunlaisteni onnettomien ihmisten elämän. Jeesus oli tullut maailmaan pelastamaan toivottomia ihmisiä. Hämmästyneenä kuuntelin puhetta yhä tarkkaavaisemmin.

- Pian tulee joulu. Jouluna iloitsemme siitä, että Jeesus tuli tähän maailmaan todistuksena Jumalan elävästä rakkaudesta meitä kohtaan. Toivoisin, että te, hyvät kuulijat, ottaisitte Jeesuksen vastaan sydämiinne ja voisitte viettää tänä vuonna todellista joulua, julistaja jatkoi.

Japanissa ollaan yleisesti sitä mieltä, että kristillinen julistus on ensikertalaiselle hyvin vaikeatajuista, mutta minä ymmärsin tuon iäkkään julistajan sanoman heti sinä iltana. Sydämeni avautui ymmärtämään, että Jeesus oli tullut pelastamaan minut sellaisena kuin olin. Jumala antoi sydämeeni uskon Jeesukseen ja tulin pelastuksesta osalliseksi tässä elämäni ensimmäisessä kristillisessä kokouksessa.

Puhe päättyi yhteiseen rukouskehotukseen. Kun kaikki kumarsivat pänsä, minäkin tein niin. Mietin, millainen rukous olisi tällä kertaa. Mutta lähetysaarnaja sanoikin:

- Ennen kuin rukoilemme, haluaisin kysyä, onko täällä tänä iltana ketään, jolla ei ole todellista iloa ja sydämen rauhaa. Onko ketään, joka huolimatta siitä, että haluaisi elää hyvää ja puhdasta elämää, joutuu päivittäin viedyksi yhä syvemmälle pimeyteen ja pahaan, mutta haluaisi saada todellisen pelastuksen ja avun? Jos täällä on joku tällainen ihminen, nostakoon hän kätensä merkiksi. Haluan rukoilla hänen puolestaan, että Jeesus pelastaisi hänet ja vuodattaisi häneen oman elämänsä.

Minusta tuntui kuin päälleni olisi yhtäkkiä heitetty sangollinen kylmää vettä. Pelästyin pahanpäiväisesti:

- Miten tämä mies voi tietää minun elämäni asiat ja sydämeni tilan noin hyvin? Onko joku kertonut hänelle minusta? Hänhän puhuu selvästi minusta!"

Sisimmässäni huusin samalla:

- Olen saastainen, olen syntinen ihminen, pimeydenlapsi. Rukoilkaa puolestani!

Mutta en kuitenkaan uskaltanut nostaa kättäni, koska ympärilläni oli paljon muita. Mutta puhuja toisti lämpimän kehotuksensa vielä pari kertaa. Lopulta päätin:

- Turha minun on yrittää salailla itseäni. Hänhän tietää jo kaiken. Otan tänä iltana Jeesuksen vastaan. Pyydän, rukoilkaa puolestani!

Nostin käteni. Silloin julistaja tuli ja pani kätensä pääni päälle ja rukoili puolestani.

Tämä tapahtui siis 27.9.1920 ollessani viisitoistavuotias. Minua kehoitettiin aloittamaan kirkkokäynti läheisessä Japanin Metodistikirkon Nagoyan keskusseurakunnassa. Seuraavasta sunnuntaista lähtien aloin käydä kirkossa. Osallistuin säännöllisesti jumalanpalveluksiin ja sunnuntai-illan evankelioimiskokouksiin.

Seurakunnan vanha pastori Masa'aki Sugihara neuvoi minua joka arkipäivänä lukemaan yhden luvun Uutta ja yhden Vanhaa testamenttia, ymmärsin lukemaani tai en, rukoilemaan ja sitten aloittamaan päivän työt ja opinnot. Illalla nukkumaan mennessäni minun piti kiittää kuluneesta päivästä, tunnustaa syntini ja pyytää Herraa antamaan ne anteeksi ja nukkua sitten levollisesti.

Tein niin kuin hän oli sanonut. Päivittäisessä raamatunluvussani lähdin liikkeelle 1. Mooseksen kirjan ja Matteuksen evankeliumin alusta. Koska kristillinen kirkko ja Raamattu olivat minulle entuudestaan täysin vieraita, lukemassani oli paljon sellaista, mitä en ymmärtänyt. Muistin kuitenkin pastorin sanat:

- Lue säännöllisesti, vaikka et ymmärtäisikään kaikkea!

Jatkettuani kirkossa käyntiä pari kolme kuukautta alkoi työ ja koulunkäynti maistua paremmalta. Olosuhteet eivät kyllä muuttuneet. Olimme yhä köyhiä ja jouduin edelleen käymään iltakoulua. Mutta se ei enää katkeroinnut mieltäni. Aloin huomata, että oli itse asiassa hyödyllistä käydä työssä ja opiskella saman aikaisesti. Elämä alkoi tuntua mielekkäältä, rohkaisuin ja uusi toivo alkoi sarastaa. Sain Jeesukselta voimaa työntekoon ja opiskeluun.

Eräänä iltana, kun tulin koulusta kotiin, isäni kutsui minut luokseen. Isät olivat noihin aikoihin Japanissa melkoisia patriarkkoja, joten hiukan aralla mielellä istuuduin hänen eteensä.

- Eiichi, sinä olet viime aikoina muuttunut, hän aloitti.

Kun ihmettelin, mikä minussa oli muuttunut, hän jatkoi:

- Kasvojesi ilme on muuttunut valoisammaksi. Ennen olit aina synkännäköinen. Lisäksi nykyään sanot usein kiitos ja pyydät anteeksi. Mikä sinut oikein on muuttanut? Mitä teet ja mitä opiskelet tätä nykyä?

Hämmästyin, sillä itse en ollut huomannut mitään erikoista muutosta arkielämässäni kotona. Mutta isäni oli havainnut sen ja iloitsi, kun synkkyyteni oli vaihtunut valoisuudeksi, tyytymättömyyteni kiitollisuudeksi ja itsekeskeisyyteni toiset huomioivaksi ja anteeksi pyytäväksi asenteeksi.

Iloitsin kovasti siitä, mitä kuulin. Tohtori McAlpine oli luvannut:

- Jeesus tuli maailmaan muuttamaan pimeyden lapset valkeuden lapsiksi. Hän tuli pelastamaan kelvottomat ihmiset Jumalalle kelpaaviksi.

Iloni johtui siitä, että sain nähdä lupauksen toteutuneen omassa elämässäni. Päätin pyytää kastetta. Pastori Sugihara suoritti kasteen jouluna 1920, kolme kuukautta siitä, kun ensi ker-

ran olin tullut kirkkoon. Olen todella kiitollinen, että olen saanut vaeltaa uskossa siitä asti.
(1920)

Entä sinä?

Onko Herra Jeesus saanut sinutkin jo pysäyttää? Oletko havahtunut siihen, että parhaatkin omat muutosyrityksesi johtavat sinut aina kauemmaksi Jumalasta? Suostu siksi taipumaan Herran edessä tunnustamaan totuus täydellisestä kyvyttömyydestäsi muutta itsesi paremmaksi tai pelastaa itsesi. Kun tunnustat kipeän totuuden itsestäsi, saat huutaa avuksi Herraa. Hän kykenee antamaan kaikki syntisi anteeksi ja antamaan sinulle sellaisen uuden elämän, jota mistään muualta ei löydy. Se on iankaikkista elämää, joka ei lopu milloinkaan.

Jos sinä tunnet jo Vapahtajan, hän kutsuu sinua omaksi Ananiaakseen viemään pelastussanoma niillekin, joiden luokse et ehkä luonnostasi uskaltaisi mennä. Herra haluaa käyttää sinua opastamaan muita Pelastajan tuntemiseen.